

det ærede Medlem Hr. Axel Møller sagde, at ogsaa Ikke-Jurister burde tage Ordet, fordi der var adskillige Ting, som de kunde skønne lige saa godt om som Jurister, og det blev udtalt i Gaar, at det var mærkeligt, at saa faa Ikke-Jurister tog Ordet, for til syvende og sidst var det dog ikke Juristerne, det kom til at gaa ud over, hvis det kom til at gaa galt, for de skulde nok vide at vare sig.

Efter min Opfattelse straffer man, fordi man vil holde de daarlige Tilbøjeligheder hos visse Mennesker indenfor saadanne Grænser, at Samfundet og den enkelte fredelige Borger kan være tjent dermed; men deraf følger da ogsaa, at der maa være Adgang til at anvende Straffe af højst forskellig Art. Saaledes har det ogsaa været hidtil, men det er dog et Spørgsmaal, om man ikke skal gaa over til i højere Grad end hidtil at anvende Straffemetoder, der af Forbryderne virkelig føles som Straf. Sætter man f. Eks. en Landevejsbørste eller en Bølle, som maaske nærmest ernærer sig ved Tiggeri eller Tyveri, i Fængsel, giver ham god Mad, Husly og Varme, er jeg ikke ganske vis paa, at den Frihedsberøvelse føles af ham som en haard Straf. Jeg tror, at han tværtimod vil befinde sig rigtig godt og finde, at det er bedre at sidde der end at traske i Sne og Kulde om Vinteren.

Derfor tror jeg, at man mere end hidtil skal komme ind paa at straffe den Slags Mennesker med Anbringelse i Straffeanstalter, hvor man tvinger dem til haardt, regelmæssigt, legemligt Arbejde i længere Tidsrum. Herved tænker jeg, man kunde opnaa to Ting. For det første, at de paa-gældende vil føle det som en Straf. Er der noget, de skyr, er det haardt, regelmæssig Arbejde i længere Tid, det hader de som Pesten, og det kunde muligvis afholde dem fra paa ny at forse sig. For det andet bliver Fangerne billigere for Staten, idet Arbejdsudbyttet selvfølgelig skulde gaa i Statskassen. Jeg henstiller til Udvalget at overveje, om man ikke burde gaa over til i højere Grad end hidtil at straffe paa denne Maade for adskillige Forseelser.

Man er i Lovforslaget gaaet bort fra, at Beruselse skulde virke formildende og som Straffrihedsgrund. Det takker jeg Justitsministeren for, og jeg beder ham fastholde det. Det er efter min Opfattelse en Taabelighed, at naar Folk drikker sig fulde, skal de have Lov til at gøre om-trent alt, hvad det skal være, uden at risikere store Straffe. Ligeledes vil jeg

takke den højtærede Minister, fordi han saa klart og tydeligt holder fast paa, at Fosterdrab ikke bør være straffrit. Straffen er gjort mildere. Det tror jeg er forkert, men jeg er, som sagt, glad ved, at Justitsministeren har holdt fast ved, at det altid bør straffes, ligegyldigt, om det foretages paa et tidligt eller sent Standpunkt af Svangerskabsperioden. Jeg begriber aldeles ikke den Tankegang, at Forsøg paa Udryddelse af Menneskeslægten — og det er det, Fosterdrab tilsigter — ikke skulde være strafbart. Jeg er ikke et eneste Øjeblik i Tvivl om, at Fosterdrab, ligegyldigt, paa hvilket Tidspunkt det sker, moralsk set er akkurat det samme som Mord. At man ikke juridisk ser saaledes paa det, tror jeg er en Fejl. Efter hvad jeg har hørt, har det paa Hospita-lerne vist sig, at Fosterdrab tiltager i en ligefrem uhyggelig Grad. Efter min Opfattelse er det en modbydelig, raa Forbrydelse, som man kun under ganske særlige Omstændigheder — og de kan naturligvis ret ofte foreligge — skal tage paa med mild Haand.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz udtalte, at vi kunde ikke bevise, at Fosterdrab var umoralsk. Det forekommer mig nu, at naar det ærede Medlem ønsker at indføre en ny Moral, eller i alt Fald en anden Betragtning-smaade end den hidtil tilvante, er det det ærede Medlem, der maa bevise, at denne Betragtning-smaade ikke er stridende mod Moralen. Men jeg tror, at det vil volde overordentlige Vanskeligheder at bevise, at det ikke er stridende mod Moralen at slaa ihjel, og det er det, man gør ved Fosterdrab. Indtil det ærede Medlem har bevist det, vil jeg tillade mig at holde paa den Moral, vi nu en Gang har. Jeg tror, at det er rigtigst, at den fremdeles er gældende.

Der er et Par Forhold, som jeg beklager, man efter det foreliggende Forslag vil gøre straffrit; det er blevet berørt af andre Talere, saa jeg skal kun ganske kort nævne det. For det første kan jeg ikke forstaa, hvorfor man vil gøre Blasfemi straffrit, for det er dog ganske givet, at der ikke derved for Samfundet i nogen som helst Maade kan opnaas noget som helst godt, og det er lige saa givet, at en hel Del Mennesker vil føle sig meget stødt og vil tage Forargelse deraf. Naar man ikke kan opnaa noget som helst godt derved, men kun, at det virker irriterende og ubehageligt paa en hel Del Mennesker, saa synes jeg, man skulde afholde sig fra